

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **PALMA Group, a. s.**, Račianska 76, Bratislava proti žalovanému: **Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR**, Štefanovičova 3, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2009/300/004112/01248 zo dňa 15.6.2009 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 175/2009-81 zo dňa 17.3.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 175/2009-81 zo dňa 17.3.2011 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 2009/300/004112/01248 zo dňa 15.6.2009, ktorým žalovaný správny orgán zamietol odvolanie a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Slovenského metrologického inšpektorátu v Bratislave č. 2001/600/2009/R zo dňa 9. marca 2009 o uložení pokuty 6.200 € žalobcovi za zistenie porušenia ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o metrológii) tým, že množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnuté v obale, ktoré má určenú a na obale vyznačenú menovitú hodnotu nezodpovedalo vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov u kontrolovaných spotrebiteľských balených výrobkov. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca nepochybne porušil zákon o metrológii tým, že u kontrolovaných výrobkov množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnuté v obale, ktoré má určenú na obale vyznačenú menovitú hodnotu, nezodpovedalo vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov. K námietke žalobcu o nesprávnom postupe žalovaného pri odoberaní vzoriek krajský súd uviedol, že táto neobstojí, nakoľko z protokolu P č. 203/08 vyplýva, že ani jeden z kontrolovaných výrobkov nebol odobratý v čase balenia, nakoľko vzorky boli odobraté z expedičného skladu. Krajský súd ďalej uviedol, že nepovažoval za primeranú výšku uloženej pokuty, ktorá sa mu nezdała adekvátna

vzhľadom na dĺžku, spôsob, následky a závažnosť protiprávneho konania žalobcu; výšku pokuty však žalobca v žalobe nenamietal a nežiadal zníženie pokuty, preto sa krajský súd primeranosťou výšky uloženej pokuty nezaoberal.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie s odôvodnením, že s právnym posúdením veci krajským súdom nesúhlasí, Navrhol ho zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Krajskému súdu vytýkal, že svoj rozsudok nedostatočne odôvodnil a v odôvodnení rozsudku sa takmer vôbec nevyjadril k tvrdeniam žalobcu, obsiahnutým v žalobe. S tvrdeniami žaloby, že žalovaný pri rozhodovaní neprihliadol na tvrdenia žalobcu o nesúlade postupu prvostupňového orgánu pri výkone kontroly dňa 6.11.2008 s Nariadením vlády SR č. 658/2005 Z. z., ktorým sa ustanovujú požiadavky na kozmetické výrobky (ďalej len „nariadenie vlády o kozmetických výrobkoch“) a že žalovaný oprel svoje rozhodnutie o výsledky kontroly výrobku (toaletného mydla ELLA cream), ktorý sa svojím zložením a povahou odlišoval od pôvodne kontrolovaných výrobkov a ktorý bol súčasne balený do iného obalového materiálu, sa krajský súd dostatočne nezaoberal, keď v odôvodnení svojho rozsudku k nesúladu kontroly prvostupňového orgánu s Nariadením vlády o kozmetických výrobkoch uviedol, že táto neobstojí, nakoľko z protokolu P č. 203/08 vyplýva, že ani jeden z kontrolovaných výrobkov nebol odobratý v čase balenia, nakoľko vzorky boli odobraté z expedičného skladu; k zvyšným skutočnostiam, namietaným v žalobe sa krajský súd v odôvodnení rozsudku žiadnym spôsobom nevyjadril. Žalobca mal za to, že rozsudok krajského súdu neobsahuje náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 OSP a to najmä preto, že krajský súd v odôvodnení nevysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil; krajský súd v odôvodnení iba konštatoval, že postup žalovaného bol správny, nakoľko vzorky boli odobraté z expedičného skladu a nie v čase balenia, bez náležitého zdôvodnenia a ostatným argumentom žalobcu nevenoval pozornosť. Nesprávne právne posúdenie tvrdenia o nesúlade kontroly prvostupňového orgánu s nariadením vlády o kozmetických výrobkoch videl žalobca v závere krajského súdu, že postup žalovaného bol správny, nakoľko vzorky boli odobraté z expedičného skladu a nie v čase balenia, pričom tento svoj záver vôbec nezdôvodnil. Žalobca uviedol, že prvostupňový orgán odoberal vzorky z expedičného skladu a nie priamo vo výrobe, teda v čase, keď boli jednotlivé výrobky 4 až 226 dní po výrobe a takto vykonané kontrolné merania nemôžu byť podľa právneho názoru žalobcu podkladom na vydanie rozhodnutia o uložení pokuty. Skutočnosť, že prvostupňový orgán pri výkone kontroly dňa 6.11.2008 pochybil, preukazuje aj jeho postup pri výkone opakovanej kontroly, uskutočnenej po podaní odvolania proti rozhodnutiu o uložení pokuty. Žalobca ďalej namietal, že krajský súd sa vôbec nezaoberal jeho tvrdením o nesprávnom postupe žalovaného, ktorý oprel svoje rozhodnutie o výsledky kontroly a hmotnostného preváženia výrobku, ktorý sa svojím zložením a povahou odlišoval od pôvodne kontrolovaných výrobkov a súčasne bol balený do iného obalového materiálu. Tiež namietal, že krajský súd nevzal do úvahy jeho tvrdenia o úbytku hmotnosti kontrolovaných výrobkov, v dôsledku čoho žalobu nesprávne

posúdil s ohľadom na § 21 ods. 1 zákona o metrológii. Zopakoval tvrdenie, že kontrolované výrobky obsahujú masné kyseliny, sodné soli masných kyselín, špeciálne prídavné látky a vodu, podliehajúce vzhľadom na svoje špecifické fyzikálne vlastnosti vysychaniu, v dôsledku čoho dochádza v priebehu času prirodzeným spôsobom k čiastočnému úbytku ich nominálnej hmotnosti. Tvrdil, že po tom, ako výkon opakovanej kontroly uskutočnenej v čase balenia potvrdil, že dodržiava požiadavku zhody skutočného množstva s menovitým množstvom uvedeným na spotrebiteľskom balení, sa žalovaný účelovo zameril na posudzovanie možného hmotnostného úbytku pôvodne kontrolovaných výrobkov Palmira creme s glycerínom, NICE Aloe Vera feeling, toaletné mydlo, Voux White Satin a BUPI detské mydlo s lanolínom v prvých dňoch po výrobe, pričom ako podklad pre posúdenie možného hmotnostného úbytku použil výsledok hmotnostného preváženia vykonaný na inom výrobku (toaletnom mydle ELLA cream) s iným zložením, inými fyzikálnymi vlastnosťami a spôsobom balenia, ako boli pôvodné výrobky odobraté pri prvotnej kontrole 6.11.2008, a ani na tieto tvrdenia žaloby krajský súd neprihliadol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. K tvrdeniu žalobcu o nesúlade kontroly s nariadením vlády o kozmetických výrobkoch uviedol, že podľa § 36 ods. 1 písm. m/ zákona o metrológii sa správneho deliktu dopustí ten, kto spotrebiteľské balenie, ktorého skutočný obsah nezodpovedá menovitému množstvu, uvedie na trh. Uvedením spotrebiteľského balenia na trh sa podľa § 2 písm. j/ zákona o metrológii rozumie moment, keď výrobok prvýkrát prechádza odplatne alebo bezodplatne z etapy balenia alebo dovozu do etapy distribúcie. Inšpektorát preto postupoval správne a v súlade so zákonom o metrológii, keď odoberal výrobky z expedičného skladu. Ďalej uviedol, že žalobcova interpretácia nariadenia vlády o kozmetických výrobkoch nie je v súlade s ustanoveniami ostatných právnych predpisov, najmä so zákonom o metrológii a základnými princípmi ochrany spotrebiteľa platnými v Slovenskej republike vyjadrenými v zákone o ochrane spotrebiteľa a vychádzajúcimi z právnych aktov EÚ. Zdôraznil, že označenie množstva výrobku na jeho obale je informáciou pre spotrebiteľa a táto informácia nesmie byť klamlivá. Podľa názoru žalovaného je neakceptovateľný výklad žalobcu, že na výrobku má byť uvedené množstvo v čase balenia a je jedno, aké je množstvo výrobku v čase jeho uvedenia na trh, keď výrobok opúšťa proces výroby a smeruje ku konečnému spotrebiteľovi. V súčasnosti platná legislatíva v oblasti kozmetických výrobkov nebráni výrobcovi (resp. osobe vykonávajúcej balenie), aby na obale výrobku uviedol aj prípustnú odchýlku od deklarovaného množstva; ak výrobca túto možnosť nevyužil, výrobok musí mať v čase uvedenia na trh minimálne také množstvo, ako deklaruje výrobca na obale (tzv. princíp minima). Iná by bola situácia, ak by napr. nariadenie vlády o kozmetických výrobkoch ustanovovalo prípustné odchýlky od menovitého množstva, tak ako je to v súčasnosti napr. pri potravinách podľa § 5 ods. 3 výnosu Ministerstva pôdohospodárstva SR a Ministerstva zdravotníctva SR č. 1187/2004-100, ktorým sa vydáva hlava Potravinového kódexu Slovenskej republiky upravujúca označovanie potravín. K tvrdeniu žalobcu, že kontrolované výrobky nie je v plnom rozsahu možné posudzovať podľa definície spotrebiteľsky baleného výrobku v zmysle § 21 ods. 1

zákona o metrológii žalovaný uviedol, že výklad prezentovaný žalobcom, že výrobky, ktoré podliehajú procesu vysychania nemôžu byť z tohto dôvodu považované za spotrebiteľsky balené výrobky, by bol novinkou nielen pre slovenskú ale aj európsku metrologickú obec. K vyjadreniu žalovaný pripojil príručku WELMEC v anglickom jazyku, ktorá obsahuje odporúčania vo vzťahu k spotrebiteľsky baleným výrobkom, ktorých množstvo sa po zabalení mení a z ktorej vyplýva odporúčanie pre členské štáty (EÚ) prispôbiť a interpretovať legislatívu v tejto oblasti tak, aby odchýlka od menovitého množstva žiadneho spotrebiteľsky baleného výrobku (teda aj podliehajúceho zmenám po zabalení) neprekročila dvojnásobok dovolenej odchýlky kdekoľvek v distribútorskom reťazci (teda nielen pri uvedení na trh ale aj následne počas distribúcie a to bez ohľadu na to, ako dlho potrvá kým sa výrobok dostane ku konečnému spotrebiteľovi). Nakoľko v danom prípade nie sú ustanovené žiadne prípustné odchýlky od menovitého množstva, skutočné množstvo kontrolovaných spotrebiteľsky balených výrobkov malo zodpovedať ich menovitému množstvu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie pre závažné procesné pochybenie. Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Základným poslaním konania v správnom súdnictve podľa druhej hlavy piatej časti OSP je preskúmať zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Úlohou súdov v správnom súdnictve je posúdiť, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou neporušili zákon.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie a potvrdené rozhodnutie o uložení pokuty 6.200 € kontrolovanej osobe (žalobcovi) za porušenie ustanovenia § 21 ods. 1 zákona o metrológii tým, že množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnuté v obale, ktoré má určenú a na obale vyznačenú menovitú hodnotu, nezodpovedalo vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov u kontrolovaných spotrebiteľských balených výrobkov.

Krajský súd zhodne so zistením správnych orgánov a ich právnym záverom konštatoval, že žalobca porušil zákon o metrológii tým, že u kontrolovaných výrobkov množstvo spotrebiteľsky balených výrobkov obsiahnuté v obale, ktoré má určenú na obale vyznačenú menovitú hodnotu, nezodpovedalo vopred zvolenej menovitej hodnote výrobkov. K námietke žalobcu o nesprávnom postupe žalovaného

pri odoberaní vzoriek krajský súd uviedol, že táto neobstojí, nakoľko z protokolu P č. 203/08 vyplýva, že ani jeden z kontrolovaných výrobkov nebol odobratý v čase balenia, nakoľko vzorky boli odobraté z expedičného skladu. Výška uloženej pokuty sa mu síce nezдалa adekvátna vzhľadom na dĺžku, spôsob, následky a závažnosť protiprávneho konania žalobcu, ale pretože výšku pokuty žalobca v žalobe nenamietal a nežiadal zníženie pokuty, krajský súd sa primeranosťou výšky uloženej pokuty nezaoberal.

Naplnením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, zakotveného v čl. 46 Ústavy SR je okrem iného aj dodržanie procesnoprávneho rámca rozhodovania zo strany konajúceho súdu. Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí, no zároveň sú pri rozhodovaní viazaní platnými a záväznými prameňmi práva. V súdnom preskúmvacom konaní súd postupuje v súlade s ustanoveniami OSP. Procesným právom účastníka konania odzrkadľujúcim aj jeho právo na spravodlivý súdny proces je právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, čo je priamo vyjadrené v povinnosti súdu odôvodniť rozsudok spôsobom upraveným v ustanovení § 157 ods. 2 OSP. Rozhodnutie súdu má obsahovať odpovede na argumenty prednesené účastníkmi konania, pričom úvahy, ktoré viedli súd ku konkrétnemu rozhodnutiu, musia vychádzať z platných hmotnoprávnych predpisov a musia byť presvedčivé. V správnom súdnictve je (krajský) súd viazaný obsahom jednotlivých bodov žaloby a v odôvodnení rozhodnutia sa musí s nimi vyporiadať. Len Najvyššiemu súdu SR ako odvolaciemu súdu v správnom súdnictve zákon umožňuje, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP); ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie (§ 250ja ods. 7 OSP). Krajského súdu ako súdu prvého stupňa v správnom súdnictve sa citované zákonné ustanovenia netýkajú a nerešpektovaním platných princípov na riadne odôvodnenie rozhodnutia krajský súd v správnom súdnictve odníma účastníkovi možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (rozsudku krajského súdu), voči ktorému má právo podať opravný prostriedok (odvolanie).

Z citovaného odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa uvedených zákonných zásad dôsledne nepridržiaval, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov a preto mu chýba presvedčivosť, požadovaná zákonom (§ 157 ods. 2 posledná veta v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f/ v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní krajský súd vec znovu prejedná, dôsledne sa vyporiada s námietkami

žalobcu, bude sa zaoberať aj primeranosťou uloženej pokuty (žalobou bola namietaná nezákonnosť rozhodnutia o uložení sankcie; žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia uloženej pokuty vo svojom obsahu subsumuje aj zníženie výšky pokuty), znova o žalobe rozhodne a svoje rozhodnutie náležite odôvodní, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

V ďalšom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 25. januára 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth